

tom nemůže padati na váhu, že Bohuslav K. byl snad české národnosti, neboť zákon o pozemkové reformě nerozlišuje, jaké národnosti jest majitel zabraných velkostatků patřících pod zábor.

Jest samozřejmé, že nebylo třeba žádného zákroku politických vlivných činitelů k tomu, aby se ve věci pozemkové reformy postupovalo podle předpisů.

Že se intervence, které se opírají o osobní známost, přiči dobrým mravům, bylo vyloženo již v rozhodnutí nejvyššího soudu 15378 Sb. n. s., na které se odkazuje.

I kdyby tudíž bylo došlo k úmluvě mezi J-em jeho vlastním jménem a jako oprávněným zástupcem velkostatku a Dr. Š., jak je v žalobě tvrzeno a jak v dovolání je zastáváno, šlo by o smlouvu odporující dobrým mravům podle § 879 obč. zák., tedy o smlouvu nicotnou, a již z toho důvodu není možno vyhovět dovolání.

Čís. 17208.

Nezachoval-li se vlastník hypotekárního statku podle §§ 37, 38 III. dílčí novely k obč. zák., pozbývá výmazem zástavního práva právní možnosti užití uvolněného zástavního práva pro jinou pohledávku.

Jestliže při výmazu zástavního práva a zároveň provedeném vkladu nového zástavního práva nebylo poznamenáno, že se nové zástavní právo vkládá v pořadí vymazaného zástavního práva, nelze toto opomínutí napravití dodatečným zápisem příslušné poznámky.

(Rozh. ze dne 7. února 1939, R I 2/39.)

Srovn. rozh. č. 13601 Sb. n. s.

Rozhoduje nejvyšší podání, za něž byly exekučně prodány nemovitosti zapsané ve vložce 344 poz. knihy B., přikázal e x e k u č n í s o u d hypotekární věřitelce Občanské záložně v H. částku 4.968 K 50 h na její pohledávku pod C 2 zajištěnou podle dlužního úpisu z 11. května 1936, kvitance z 16. května 1936 a prohlášení z 19. srpna 1936, zamítнув odpor podaný vymáhající věřitelkou proto, že zástavní právo bylo v uvedeném pořadí podle kvitance ze dne 16. května 1936 pod pol. 18 vymazáno a že tudíž zástavní věřitelka Občanská záložna v H. nemůže uplatnití právo podle §§ 37 a 38 III. dílčí novely k obč. zák. R e k u r s n í s o u d potvrdil napadené usnesení.

N e j v y š š í s o u d zamítl návrh knihovní věřitelky Občanské záložny v H. na přikázání dotčené pohledávky v pořadí položky C 2 a přikázal částku 4.968 K 50 h vymáhající věřitelce.

D ů v o d y:

Nelze schváliti názor rekursního soudu, že pohledávce Občanské záložny v H., jež byla přihlášena v knihovním pořadí pod C 2 a nižšími soudy přikázána v celkové částce 4.968 K 50 h k hotovému zaplacení,

by příslušelo toto pořadí. Právem vytýká stěžovatelka, že je po hmotněprávní stránce neplatný zápis učiněný pod C 2, jímž bylo poznamenáno, že zástavní právo za pohledávku Občanské záložny v H. 4.619 K se 3 $\frac{3}{4}$ % až 8% úroky, 6—8% úroky z prodlení a kaucí za vedlejší závazky 900 K pod běžným číslem 19 váznoucí, je vloženo v pořadí vymazané pohledávky Občanské záložny v H 4.619 K s příslušenstvím, která vázla pod C 2. Vždyť podle § 469 obč. zák. může vlastník statku až do té doby, dokud se dluh z veřejných knih nevymaže, podle kvitance nebo jiné listiny, prokazující zánik zástavního dluhu, převést zástavní právo na novou pohledávku, která nepřevyšuje částku zástavní pohledávky zapsané.

Kromě toho dopouští první věta § 37 III. dílčí novely k obč. zák., že vlastník statku při výmazu zástavního práva může si s o u č a s n ě vymoci knihovní poznámku, že si vyhrazuje zápis nového zástavního práva v pořadí a do výše vázaného zástavního práva do 3 let potom, co byla poznámka povolena.

A konečně podle § 38 téže novely může vlastník nemovitosti žádati, aby v pořadí a do výše zástavního práva, váznoucího na nemovitosti, bylo zapsáno zástavní právo pro novou pohledávku s omezením, že nebude právní účinnosti, bude-li do roka potom, co byl povolen zápis nového zástavního práva, vložena výmaz zástavního práva staršího.

V souzeném případě nebyl zachován žádný z uvedených způsobů, zákonem přesně předepsaný při postupu v příčině dispozice s uvolněnou hypotékou vlastníci nemovitostí — povinnou —, neboť, jak je zřejmo z knihovního výpisu, byl pod C 18 vložena podle žádosti došlé 7. června 1936 č. d. 1223 výmaz zástavního práva za částku 4.619 Kč s částí kauce 900 Kč podle kvitance ze dne 16. května 1936 z pohledávky téže věřitelky 8.000 Kč pod C 2 váznoucí.

Výhrada poznámky podle § 37 III. dílčí novely k obč. zák. nebyla tu učiněna a knihovně poznamenána. Ani předchozí žádost povinné ve smyslu § 38 téže novely není z výpisu patrná.

Výmazem zástavního práva co do částky 4.619 Kč s příslušenstvím přestala pro povinnou právní možnost užití uvolněného zástavního práva napříště pro jinou pohledávku v pořadí vymazaného zástavního práva, ježto nepoužila práv v §§ 37, 38 III. dílčí novelou jí poskytnutých. Učiněný vklad zástavního práva pro tutěž věřitelku podle dluhopisu z 11. května 1936 pro 4.619 Kč s příslušenstvím se stal pod C 19, aniž bylo s o u č a s n ě vyznačeno, že se tak děje na žádost vlastnice nemovitosti v pořadí položky C 2, tedy se zachováním postoupeného pořadí vymazaného zástavního práva pod položkou C 18.

Opominutí to nebylo možno napravit dodatečným zápisem poznámky učiněné pod pol. C 22 ve smyslu žádosti došlé soudu až 28. srpna 1936, č. d. 1683, poněvadž tento zápis, — ač je po formální stránce pravoplatný —, je v rozporu s předpisy práva hmotného § 469 obč. zák., neboť té doby nebyla již vlastnice nemovitosti oprávněna k dispozici s uvolněnou hypotékou, která byla pravoplatně z knih vymazána.

Hledíc na to, co uvedeno, byl důvodný odpor vymáhající věřitelky, podaný při rozvrhovém roku proti příkázání pohledávky Občanské záložny v H., a nižší soudy neprávem jej zamítly.

Bylo proto v té příčině změněni usnesení nižších stolic a uvolněnou částku 4.968 K 50 h příkázati jako další zbytek nejvyššího podání vymáhající věřitelce, takže obdrží celkem 63.741 K 90 h.

Čís. 17209.

Byl-li pachtýřův návrh na úpravu pachtovného (§ 8 vlád. nař. č. 168/1936 Sb. z. a n.) v nesporném řízení (§ 13 uved. vlád. nař.) pravoplatně zamítnut, třebas jen pro jeho opožděnost, má rozhodnutí předurčující význam i pro spor, v němž se propachtovatel domáhá na pachtýři nedoplatku pachtovného.

Ustanovení § 16 uved. vlád. nař. se vztahuje jen na pachtýře, kterým bylo pachtovné upraveno vládním nařízením č. 164/1933 Sb. z. a n., nikoli i na případy, kdy došlo mezi pachtýřem a propachtovatelem k dobrovolné dohodě na jiném základě.

Cen, uvedených ve vyhlášce min. zemědělství č. 293/1936 Sb. z. a n., lze užítí pouze pro výpočet v případě § 3 vlád. nař. č. 168/1936, nikoli též na případ uvedený v § 2 uved. vlád. nař.

(Rozh. ze dne 7. února 1939, Rv I 1662/38.)

Srov. rozh. č. 14046 a 13659 Sb. n. s.

Podle snímku notářského spisu ze dne 8. dubna 1932 propachtoval Josef K. žalované ideální polovici veškerých pozemků zapsaných ve vložce č. 7 poz. knihy K. a polovici pozemků č. kat. 423, 424 a 381 zapsaných ve vložce č. 128 téže poz. knihy s veškerými hospodářskými budovami na dobu od 1. dubna 1932 do 31. března 1938 za smluvené roční pachtovné, rovnající se z každého korce ceně 380 kg (snížené roku 1933 na 180 kg) nejlepší české pšenice, platné na pražské plodinové burse v den splatnosti pachtovného. Veškeré uvedené nemovitosti žalované propachtované vydražil v soudní dražbě Josef P. a podle dražebních podmínek převzal také shora uvedené právo pachtovní, jež bylo knihovně zapsáno. Josef P. postoupil svoji pohledávku proti žalované žalobcům, kteří se domáhají na žalované zaplacení nedoplatku pachtovného splatného ke dni 30. června 1936 v částce 322 Kč 58 h, jednak ke dni 30. prosince 1936 částkou 2.129 Kč 28 h. Nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: V souzeném případě není sporné a z pachtovní smlouvy je zřejmé, že propachtovatelé propachtovali žalované polovici veškerých pozemků zapsaných při statku č. p. 7 ve vložce č. 7 poz. knihy K. a polovici pozemků ve vložce č. 128 téže poz. knihy s veškerými hospodářskými budovami. Šlo tudíž o pacht hospodářského celku, na který se vztahuje pouze ustanovení § 8 uved.